

ความสำเร็จ VS มั่งคั่ง 2

โดย Min Sen Concept (fin) 7 พฤษภาคม 2565

ในตอนที่แล้วได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จ ซึ่งก็หมดหน้ากระดาษที่จะเล่าต่อเกี่ยวกับเรื่องความมั่งคั่ง โดยจะขออ้างอิงถึง An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่งคั่งของประชาชาติ ซึ่งเป็นวรรณกรรมของ Adam Smith นักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอต ที่เล่าถึงความมั่งคั่งของชาติสร้างขึ้นจากอะไร เป็นพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์คลาสสิก การเข้าใจมั่งคั่งของประชาชาติ ทำให้เข้าใจโครงสร้างความมั่งคั่ง แนวคิดที่สำคัญประกอบด้วย

การเพิ่มผลผลิต ซึ่งอาจจะมาจากแรงงาน โดยอาศัยความรู้ เฉพาะเจาะจงที่เพิ่มขึ้นในงาน แม้แต่การค้าขายด้วย เพื่อให้คนเหล่านั้นมีความถนัดที่เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยในการเพิ่มผลผลิต รวมถึงการพยายามลดเวลาของงานนั้นให้น้อยลงด้วยการใช้เครื่องมือมาช่วยเพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิต และการพยายามหาเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมเพื่อช่วยให้งานนั้นง่ายขึ้น และการเพิ่มผลผลิตเหล่านี้เองที่จะช่วยพัฒนามาตรฐานการดำรงชีวิตของคนให้ดีขึ้น

การมีผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีส่วนเหลือที่จะช่วยในการนำมาสู่การแลกเปลี่ยน เพื่อช่วยให้ความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั้นดีขึ้น ผ่านระบบการค้า และนำไปสู่กลไกของตลาด และขนาดตลาดที่

ใหญ่ที่จะช่วยในการบริโภคสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ที่เหลือจากการผลิต

จากการที่มนุษย์เราสามารถผลิตของที่จำเป็นของตนเอง และส่วนเหลือนั้นนำมาแลกเปลี่ยนที่ต่อองการ อันนำไปสู่การเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ในการผลิตสินค้าจำนวนมาก และการที่มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมาก จนกระทั่งมีการเคลื่อนย้ายของคนหรือแรงงานเข้าสู่เมือง และเกิดระบบตลาดที่มีขนาดใหญ่ขึ้น แม้ว่าช่วงแรกของการค้าขายนั้นยังค่อนข้างเชื่องช้าในยุคสมัยของเขา การแลกเปลี่ยนมีปัญหาในสินค้าที่เน่าเสียง่าย และสินค้าที่ไม่สามารถแบ่งขายได้ จึงก่อให้เกิดอัตราการแลกเปลี่ยนที่ผ่านตัวกลาง อันเป็นที่มาของเงินตรา เพราะมันแบ่งหน่วยง่อยได้ง่าย และสะดวกในการพกพา

ระบบนี้ไม่ได้สัมพันธ์กับความต้องการสินค้าในลักษณะของความจำเป็นเพื่อทำให้สินค้านั้นมีราคาแพง เช่น น้ำมีความจำเป็นต่อชีวิตแต่ไม่ได้มีราคาแพงเท่าเพชร ซึ่งไม่มีความจำเป็นต่อชีวิตเลย ราคาจึงกลับมาขึ้นอยู่กับความยากง่ายในการนำสินค้านั้นมา และความต้องการของผู้บริโภค สำหรับสินค้าโภคภัณฑ์มีส่วนประกอบ 3 ส่วนที่สัมพันธ์กับราคา คือ ค่าเช่าที่ ค่าแรงที่ใช้ในการผลิต และส่วนของกำไรที่ต่อองการของเกษตรกรหรือผู้ประกอบการ ซึ่งก่อให้เกิด ราคาตลาด ซึ่งอาจจะสัมพันธ์กับความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นก็จะทำให้ราคาเพิ่มขึ้นด้วย และการผลิตที่เพิ่มขึ้นทำให้ราคาลดลง ซึ่งทำให้สินค้าโภคภัณฑ์หลายชนิดขึ้นลงตามฤดูกาล นั่นคือการพยายามควบคุมการผลิต เช่น ระบบผูกขาดการผลิตก็ทำให้ราคาเพิ่มสูงขึ้นได้ ผลคือ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ไม่ได้มาจากตัวสินค้านั้นเอง แต่เริ่มมาจากกลไก

การตลาด และการบริหารจัดการค่าแรง (ซึ่งอาจรวมถึงการจัดการค่าเช่าที่)

โดยการบริหารจัดการค่าแรง เพื่อให้ค่าแรงมีมูลค่าต่ำ เพื่อให้สินค้านั้นมีมูลค่าต่ำ เพื่อสะดวกในการขายได้มากขึ้น แต่เมื่อมีเงินทุนเข้าไปในพื้นที่นั้นมากขึ้น ค่าแรงก็จะเพิ่มขึ้น นั่นคือ การเติบโตจะช่วยให้ค่าแรงเพิ่มขึ้น ในช่วงที่เศรษฐกิจแย่ คนจนก็จะยิ่งแยกลง และเขายังมองว่าการสะสมสินค้าจะมีผลกับค่าแรง และเขานำเสนอแนวคิดของดอกเบี๋ย

Adam Smith เชื่อว่าคนเราจะทำเพื่อประโยชน์ส่วนตน แต่ละคนจะผลิตอย่างอิสระ และแลกเปลี่ยนสินค้าเพื่อความพึงพอใจอันจะก่อให้เกิดการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ สิ่งนี้จะทำให้เกิดความมั่งคั่ง และก่อประโยชน์ต่อสังคมในที่สุด และความเชื่อเกี่ยวกับตลาดเสรี ซึ่งถือได้ว่าเป็นมือที่มองไม่เห็น (invisible hand) ซึ่งเป็นการกำหนดราคาอัตโนมัติด้วยตนเอง ไม่ได้เป็นการควบคุมจากคำสั่งหรือผู้มีอำนาจจะทำให้ตลาดดีขึ้น การที่ภาครัฐหรือผู้มีอำนาจเข้ามาเกี่ยวข้องจะทำลายความมั่งคั่งและสิ่งที่ดีต่อสังคม แต่รัฐก็ยังมีบทบาทสำคัญในด้านการพิจารณาให้ความยุติธรรมกับสังคม การสร้างระบบสาธารณูปโภค การให้การศึกษาศึกษาพื้นฐานแก่ประชาชน รวมไปถึงการจัดการด้านความปลอดภัยมั่นคงของชาติ แต่รัฐจำเป็นจะต้องดำเนินการด้วยความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและยุติธรรมอย่างแท้จริง บนพื้นฐานของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การก่อให้เกิดความมั่งคั่งจะเกิดจากการจัดการกับแรงงาน ค่าเช่าของที่ดิน และการต้องการส่วนของกำไรอย่างเหมาะสม โดยส่วนสำคัญของค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับ ความยากง่ายของ

งานที่ทำ เช่น ศัลยแพทย์ระบบประสาท การสามารถทำงานนั้นได้ต่อเนื่องใหม่ เช่น broker อสังหาริมทรัพย์ ความน่าเชื่อถือและความรับผิดชอบ เช่น นักบิน ความยากง่ายของความสำเร็จ เช่น นักดนตรี และนักกีฬา และความสกปรก หรือในสิ่งที่ไม่เหมาะสมในการทำงาน เช่น ผู้จัดการของ Hedge fund ซึ่งสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ในศตวรรษที่ 18 งานสกปรกที่ไม่มีใครอยากทำ คือ ฆาตกรที่ทำหน้าที่สังหารนักโทษ ค่าเช่าของที่ดิน สัมพันธ์กับราคาที่ดินที่เกี่ยวข้อง ที่อยู่กับตำแหน่งที่ตั้ง ความหนาแน่น และความต้องการของพื้นที่นั้น ๆ ก็ขึ้นกับ จำนวนที่ดินที่มีลักษณะเดียวกันและความต้องการของที่ดินนั้น ๆ ซึ่งแปลเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา สมัยหนึ่งที่ทำกรเกษตรมีมูลค่า แต่ปัจจุบันที่ขายทะเลกลับมีมูลค่าสูงกว่า บางคนพยายามหารายได้จากกรเช่า แต่ขึ้นกับความต้องการเช่นกันว่าจะมีใครต้องการเช่าใหม่

ส่วนของกำไรขึ้นอยู่กัธุรกิจ ซึ่งมีการเปรียบเทียบผลตอบแทนกับการลงทุนในปี 1999-2019 ซึ่งพบว่าธุรกิจที่ได้ผลตอบแทนที่ค่อนข้างดีได้แก่ ธุรกิจภัตตาคาร 26.5% งานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 21.5% งานเกี่ยวกับอวกาศ และการป้องกัน 18.5% แต่งานที่มีรายได้ไม่ดี ได้แก่ งานบันเทิง 12.3% งานโทรคมนาคม 11.97% โรงแรม 10.57 % ก่อสร้าง 7.34 %

แนวคิดสำหรับความมั่งคั่งส่วนบุคคล มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมาก อันประกอบด้วยการศึกษา ความฉลาด ทักษะ เวลา นิสัยของการทำงาน การเลือกงาน เครือข่าย ธุรกิจหรือการลงทุน แต่ที่สำคัญที่สุด เป็นเรื่องของจิตใจสำนึกที่เกี่ยวข้องกับ

เรื่องเงิน ซึ่งโดยมากสัมพันธ์กับประสบการณ์วัยเด็ก อันเกี่ยวเนื่องกับผู้ปกครองที่จะปลูกฝังความคิดให้กับเรา เพราะความคิดก่อให้เกิดความรู้สึก ความรู้สึกก่อให้เกิดการกระทำ การกระทำก่อให้เกิดผลลัพธ์ ซึ่ง T. Harv Eker เขียนไว้ใน Secrets of the Millionaire Mind ได้ค่อนข้างดี เป็นการเปรียบเทียบความคิดของคนรวย และคนจนที่ต่างกัน เช่น

คนรวยเชื่อว่า ฉันกุมชะตาชีวิตของตัวเอง ส่วนคนจนเชื่อว่า ฉันถูกลิขิตให้เป็นแบบนี้

คนรวยเล่นเกมการเงิน หรือมองการเงินเพื่อเอาชนะ แต่คนจนเล่นเกมการเงิน เพียงเพื่อไม่ให้แพ้ ความมุ่งมั่นจึงเพียงตั้งรับมากกว่าจะรุกเหมือนจนรวย คนรวยจึงทุ่มเทเพื่อความรวย แต่คนจนเพียงแค่อยากรวย โดยความอยากมีถึง 3 ระดับ คือ ฉันอยากรวย ฉันเลือกที่จะรวย ฉันมุ่งมั่นที่จะเป็นคนรวย

คนรวยคิดการใหญ่ คนจนคิดการเล็ก เพราะเราจะได้รับเงิน คือผลตอบแทนเท่ากับ มูลค่าของตัวตนของเราในท้องตลาด

คนรวยสนใจที่โอกาส แต่คนจนมักจะมองหาอุปสรรค

คนรวยชื่นชมผู้ร่ำรวย และประสบความสำเร็จคนอื่น ๆ และมักคบกับคนที่มองโลกในแง่ดี ประสบความสำเร็จ ส่วนคนจนจะชิงชังผู้ร่ำรวยและประสบความสำเร็จ เมื่อชิงชังก็จะบั่นทอนพลังที่จะนำเราไปสู่ความร่ำรวย รวมถึงมักจะอยู่กับคนที่มองโลกแง่ร้าย ไม่ประสบความสำเร็จ

คนรวยเต็มใจโปรโมทตนเอง และคุณค่าของตนเอง เพราะการโปรโมทตนเองสามารถสร้างรายได้ และสร้างความกระตือรือร้น ส่วนคนจนมองการขาย และโปรโมชันในแง่ลบ

คนรวยมองปัญหาเป็นเรื่องเล็ก และมักจะรีบแก้ปัญหาโดยพัฒนาตนเองให้ใหญ่กว่าปัญหา เป็นคนที่พร้อมจะเปิดรับทุกอย่างในชีวิต แม้แต่เงินเพียงเล็กน้อย ส่วนคนจนมองปัญหาเป็นเรื่องใหญ่ และมักจะไม่ว่างยอมเปลี่ยนแปลงตนเอง

คนรวยเลือกจะรับเงินตามผลงาน ทำให้ไม่มีข้อจำกัดของรายได้ คนจนเลือกที่จะรับเงินตามระยะเวลาทำงาน

คนรวยมุ่งไปข้างหน้าแม้จะยังมีความหวาดกลัว แต่คนจนปล่อยให้ความกลัวหยุดยั้งตนเอง เป็นการลงมือทำทั้งที่ยังกลัว แต่พวกเขา ก็จะเติบโตออกไปจากพื้นที่ปลอดภัยของตนเอง

ที่สำคัญ คนรวยสนใจมูลค่าทรัพย์สิน แต่คนจนสนใจแต่รายได้จากการทำงาน สิ่งปัจจัยที่กำหนดมูลค่าทรัพย์สิน คือ รายได้ เงินเก็บ การลงทุน และการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย รวมถึงคนรวยเก่งเรื่องการบริหารเงิน และมักจะเริ่มด้วยการออมเงินเพื่อการลงทุน และพร้อมที่จะให้เงินทำงานเพื่อตนเอง แต่คนจนมักจะทำงานหนักเพื่อให้ได้เงิน

โลกภายนอกของเราเป็นเพียงเสียงสะท้อนของโลกภายใน ถ้าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเราไม่ได้เป็นไปด้วยดี ควรย้อนกลับมาหาความคิด และอารมณ์ของเราก่อน เพื่อนำไปสู่การกระทำ และการกระทำจึงจะนำไปสู่ผลลัพธ์ นั่นคือ หากจะต้องการมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม เราจะต้องเปิดใจกว้างที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ และเลิกที่จะบ่นกับเรื่องต่าง ๆ และเร่งหาความต้องการที่แท้จริงของตนเอง เพราะคนส่วนมากไปไม่ถึงเป้าหมาย เพราะพวกเขาไม่ได้กำหนดเป้าหมายของพวกเขา และเร่งลงมือทำ เพราะไม่มีสิ่งใดที่มีค่าจะมาถึงตัวเราได้เลย ถ้าเราไม่ลงมือทำ หรือหากมา เราก็ไม่สามารถเก็บรักษาสิ่งเหล่านั้นไว้ได้ และที่สำคัญ คือ การลงทุน

ในสิ่งที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต จึงจะช่วยสร้างความมั่งคั่ง
ให้กับเราได้

ติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ได้จาก www.minsenconcept.com